

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

18.11.2005. godina
Beograd

Kž. I o.k. 5/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje, u veću sastavljenom od sudija: Milene Inić-Drecun, kao predsednika veća, Gorana Čavline, Slobodana Rašića, Dragana Aćimovića i Miodraga Vićentijevića, kao članova veća, i savetnika Biljane Milosavljević, kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi sa stavom 1. Osnovnog krivičnog zakona i dr., rešavajući o žalbama, optuženog AA, njegovog branioca, advokata AB, branioca optuženog BB, advokata AV, branioca optuženog VV, advokata AV i zajedničkoj žalbi branilaca optuženog GG, advokata AG i advokata AD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.P.5/04 od 08.03.2005. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženih, AA, BB, GG i VV, te njihovih branilaca, advokata AB, AV, AG i AD, dana 18.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe, optuženog AA i njegovog branioca i branilaca optuženih BB, GG i VV, a presuda Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.P.5/04 od 08.03.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje, optuženi AA, BB i GG, oglašeni su krivim za krivično delo neovlašćene proizvodnje opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi sa stavom 1. OKZ, a optuženi VV za krivično delo neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga u pokušaju iz člana 245. stav 1. u vezi sa članom 19. OKZ i za ista osuđeni na kazne zatvora i to: optuženi AA u trajanju od 7-sedam godina, u koju će mu se uračunati vreme provedeno u ekstradicionom pritvoru od 24.03.2004. godine do 03.06.2004. godine i vreme provedeno u pritvoru po rešenju toga suda od 03.06.2004. godine, pa nadalje do pravnosnažnosti presude, a najduže do isteka roka iz člana 146. ZKP. BB na kaznu zatvora u trajanju od 4-četiri godine, a optuženi GG u trajanju od 4-četiri godine i 6-šest meseci, u koje će im se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 21.01.2004. godine do 08.03.2005. godine, dok je optuženi VV osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine u koju će mu se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 21.01.2004. godine do 02.12.2004. godine. Istom presudom odlučeno je da se na osnovu člana 245. stav 5. OKZ od optuženih oduzima 21.985 tableta koje sadrže supstancu proglašenu za opojnu drogu - amfetamin, dve digitalne vage za precizno merenje, mlin za granuliranje, jednu kocku - tubler za homogenizovanje granulata, jednu mašinu za vakumiranje zrnastih i praškastih proizvoda, jednu mašinu za tabletiranje kao i specijalni alat za presovanje tableta - "štiftovi" i to gornji sa znakom „kaptagon“ i donji sa crticom po sredini kao i matrice - sastavne delove mašine za tabletiranje i jedan mekšač praškastih supstanci, jednu sušaru i 13 kutija sa veštačkom prehrambenom bojom firme „Etol“, Celje. Optuženi su obavezani da na ime paušala plate svaki iznos od po 10.000,00 dinara, i na ime troškova krivičnog postupka, solidarno iznos od 15.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti te presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili istu preinači izricanjem blaže kazne. U žalbi je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog suda budu obavešteni optuženi i njegov branilac.

- branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog suda budu obavešteni ovaj optuženi i njegov branilac.

- branilac optuženog BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog suda budu obavešteni ovaj optuženi i njegov branilac.

- branilac optuženog VV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će ovog optuženog osloboditi od optužbe za predmetno krivično delo, ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog

presudu ukinu i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da u sednici veća Vrhovnog suda budu obavješteni ovaj optuženi i njegov branilac.

- branioci optuženog GG, podneli su zajedničku žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da optuženi GG i njegovi branioci budu obavješteni o sednici veća Vrhovnog suda.

Odgovore (dva) na izjavljene žalbe podneo je Specijalni tužilac Okružnog javnog tužilaštva u Beogradu, sa predlozima iznetim u istim, da Vrhovni sud sve žalbe odbije kao neosnovane, a pobijanu presudu potvrdi.

Republički javni tužilac Srbije u svom podnesku Ktž.br.1464/05 od 22.07.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud sve izjavljene žalbe odbije kao neosnovane, a pobijanu prvostepenu presudu, potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, optuženih BB i VV i njihovog branioca AV, te optuženog GG i njegovih branilaca AG i AD, na istoj razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama i odgovorima na žalbu, te mišljenja Republičkog javnog tužioca Srbije, kao i objašnjenja koja su optuženi, a posebno njihovi branioci izneli na sednici veća, našao sledeće:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona koje se u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, ispituju po službenoj dužnosti, niti one bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se izjavljenim žalbama ukazuje.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, žalbom optuženog AA, ukazuje se da je prvostepena presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 10. ZKP, jer su izjave optuženih BB i GG, na kojima sud zasniva utvrđeno činjenično stanje, u predkrivičnom postupku u MUP-u, pribavljene na nezakonit način, iznuđivanjem njihovog priznanja.

Vrhovni sud je taj žalbeni navod ocenio neosnovanim, jer iz spisa predmeta ne proizilazi opravdanost takve tvrdnje da su sporne izjave optuženi BB i GG dali uz eventualnu primenu nasilja nad njima od strane predstavnika državnih organa, a u cilju iznuđivanja određene sadržine iskaza koji potvrđuje izvršenje inkriminiranih radnji od strane određenih optuženih lica, niti je optuženi AA u žalbi ponudio dokaze koje bi ukazivale na moguću osnovanost takvog navoda. Na zapisniku o saslušanju osumnjičenih, BB i GG, u MUP-u, UBPOK-a, Odeljenja za borbu protiv organizovanog kriminala od 21.11.2004. godine, stoji konstatacija da su ova osumnjičena lica pre saslušanja upoznata sa njihovim pravima u krivičnom postupku, o pravu na branioca, da nisu dužni iznositi odbranu kao ni da odgovaraju na postavljena pitanja, te im je potom saopšteno za šta se terete posle čega su oni dali svoje izjave, koje su zatim pročitani i svojeručno, bez primedbi potpisali, a iste su dali u prisustvu branioca, advokata AĐ koji je takođe zapisnike svojeručno potpisao, a što su ovi optuženi sve potvrdili i u svojim iskazima datim istražnom sudiji Okružnog suda u Beogradu od 23.11.2004. godine. Pored toga optuženi BB je na glavnom pretresu od 21.09.2004. godine - strana 90, transkripta, izričito naveo da u SUP-u nije na njega vršen pritisak, niti je bilo upotrebe sile i pretnje i da je tada izjavu dao dobrovoljno.

Iz svega toga jasno proizilazi da su sporne izjave optuženih, tada osumnjičenih BB i GG, u predkrivičnom postupku pribavljene na zakonit način, pa je neosnovana suprotna tvrdnja optuženog AA, te zbog toga i nije bilo zakonskog osnova za izdvajanje tih zapisnika iz spisa predmeta.

Žalbom branioca optuženog AA ukazuje se da je prvostepena presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 3. ZKP, jer je prethodni postupak sproveden bez lica čije je prisustvo po zakonu obavezno. U vezi sa tim se istom žalbom navodi da je ovaj optuženi branilac dobio tek nakon njegove ekstradicije pošto je optužnica već stupila na pravnu snagu. Zbog toga je po mišljenju branioca prvostepeni sud povredio pravo optuženog AA na odbranu, jer je postupio protivno odredbi člana 71. stav 2. i 3. ZKP, čime je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 2. ZKP, a kako je prvostepeni sud po tvrdnji ovog branioca, zbog toga bio dužan da iz spisa predmeta izdvoji zapisnike o radnjama preduzetim u toku istrage, od trenutka kada je doneto rešenje o sprovođenju istrage protiv ovog optuženog i određivanju pritvora, a što sud nije učinio, to je doveo i do bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 10. ZKP.

Po oceni Vrhovnog suda izneti žalbeni navodi branioca optuženog AA o učinjenim bitnim povredama odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 3. i tačke 10, te člana 368. stav 2. ZKP, neosnovani su iz sledećih razloga:

Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 3. ZKP, postoji ako je glavni pretres održan bez lica čije prisustvo je po zakonu obavezno, među koja spada i branilac, a to se ne odnosi na odsustvo branioca u istrazi, te shodno tome nije postojala obaveza suda da optuženom AA postavi branioca po službenoj dužnosti za vreme dok je on nadležnim državnim organima bio nedostupan, dakle od donošenja rešenja o sprovođenju istrage i određivanju pritvora, do završetka postupka ekstradicije. Samim tim, nije postojala ni obaveza suda da sporne zapisnike izdvoji iz spisa predmeta.

Dalje se žalbom branioca optuženog AA ukazuje da je zbog navodnih kolizija u odbranama optuženih BB i GG, a pošto su oni imali istog branioca u predkrivičnom postupku, bilo nužno izdvojiti zapisnike o izjavama koje su oni kao osumnjičena lica dali u SUP-u u predkrivičnom postupku, a na kojima prvostepeni sud zasniva svoja činjenična utvrđenja.

I ovaj žalbeni navod je neosnovan, jer ti iskazi osumnjičenih BB i GG dati u predkrivičnom postupku nisu u međusobnoj koliziji u smislu da svaki od njih za izvršenje krivičnog dela tereti onog drugog, dok ovi optuženi sa optuženim AA nisu ni imali zajedničkog branioca, da bi kolizija u njihovim iskazima u odnosu na iskaze AA mogla imati pravni značaj u smislu člana 69. stav 1. ZKP i da bi zbog toga bilo opravdano sporne zapisnike izdvajati iz spisa predmeta.

Svim izjavljenim žalbama prvostepena presuda se pobija i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 11. ZKP, u kom smislu su posebno detaljne žalbe izjavljene u korist optuženih AA i GG.

Suprotno navodima žalbi, Vrhovni sud nalazi da je izreka prvostepene presude jasna i razumljiva, te sadrži potpun opis radnji za svakog od optuženih sa jasnim određenjem da je optuženi AA organizator (zajedno sa neidentifikovanim licem NN sa nadimkom „ee“), a optuženi BB i GG članovi organizovane kriminalne grupe, da su ciljevi grupe bili neovlašćena proizvodnja opojnih droga radi sticanja dobiti, te su precizno opisane konkretne radnje koje je svaki od optuženih preduzimao, dok su u odgovarajućem delu obrazloženja pobijane presude o svim odlučnim činjenicama dati dovoljni i pravilni razlozi, neprotivrečni međusobno i u odnosu na izreku, kao i u odnosu na sadržinu izvedenih dokaza, posebno vezano za organizovanje kriminalne grupe od strane optuženog AA i radnji koje je on u tom smislu preduzimao, kao i radnji svakog od članova grupe, sa kojim ciljem su preduzete, radi proizvodnje opojnih droga, tako što su se prethodno međusobno udružili za izvršenje tog krivičnog dela. Prema tome, neosnovani su navodi izjavljenih žalbi da je prvostepena presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 11. ZKP.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim zbog povrede krivičnog zakona, svim izjavljenim žalbama ukazuje se da izvedeni dokazi nisu pružili pouzdan osnov sudu za zaključak da su optuženi izvršili krivična dela za koja su oglašeni krivim. U žalbama se posebno naglašava da je prvostepeni sud trebalo da poveruje iskazima svih optuženih: AA, BB i GG, da njima nije bilo poznato da proizvode opojnu drogu, optuženog AA da nije bio organizator grupe, i u svim žalbama izjavljenim u korist ovih optuženih da se oni nisu udružili radi izvršenja predmetnog krivičnog dela, a u žalbi branioca optuženog VV da on nije znao da su tablete optuženog GG koje je on pokušao da proda, sadržavale supstancu koja je proglašena za opojnu drogu. Posebno se detaljno žalbom optuženog AA, ali i njegovog branioca, daje sopstvena analiza izvedenih dokaza, i iznose činjenični zaključci drugačiji od onih u prvostepenoj presudi, te se u svim žalbama posebno u pogledu subjektivnog obeležja krivičnih dela u pitanju, umišljaja optuženih, ukazuje da isti ne postoji, zbog čega bi optuženi morali biti oslobođeni od optužbe za dela za koja se predmetnom optužnicom terete.

Po oceni Vrhovnog suda izjavljenim žalbama nisu dovedeni u sumnju zaključci prvostepenog suda da su optuženi AA, BB i GG na način i pod okolnostima bliže opisanim u stavu prvom izreke prvostepene presude, a optuženi VV opisanim u stavu drugom izreke te presude, sa umišljajem izvršili tamo bliže opisane inkriminisane radnje. Svoja činjenična utvrđenja u ovoj krivičnopravnoj stvari prvostepeni sud je pravilno zasnovao na brojnim izvedenim dokazima, navedenim na strani 17. stav poslednji i na strani 18. stav 1. obrazloženja pobijane presude. Sve dokaze prvostepeni sud je detaljno analizirao, pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, posebno u pogledu sadržine iskaza optuženih, te dao razloge koje dokaze i iskaze prihvata i u kom delu, a koje ne i zbog čega, naveo činjenice koje je i iz kojih dokaza utvrdio i o svemu tome dao detaljne i sasvim jasne razloge za utvrđenje inkriminiranih radnji, jasno utvrdio i opredelio radnje svakog od izvršilaca istih, te njihov doprinos u izvršenju dela, posebno u pogledu svesti ovih optuženih, te da je predmet njihovih radnji neovlašćena proizvodnja opojnih droga, da su se udružili radi proizvodnje opojnih droga u dužem vremenskom periodu i volje da delo izvrše, a optuženog VV da je bio svestan da pokušava da proda supstancu proglašenu za opojnu drogu i da je to hteo.

Da je upravo optuženi AA bio organizator kriminalne grupe čiji je cilj bio proizvodnja opojnih droga, prvostepeni sud je na siguran način utvrdio iz brojnih činjenica koje iz izvedenih dokaza proizilaze, iz kojih je sasvim jasno da je optuženi AA pre svega, aktivno učestvovao u kupovini mašina za proizvodnju tableta, da je on sklopio ugovor sa svedokom ĐĐ o zakupu poslovnog prostora, te je on angažovao optužene BB i GG za obavljanje određenih stručnih poslova, granulaciju, nabavku i održavanje mašina i tabletiranje, da je nabavljao sirovine i rukovodio i nadzirao ceo proces proizvodnje od pripreme, i probe, sve do finalnog proizvoda koji je zadovoljavao po svim karakteristikama. U tom smislu pravilno je prvostepeni sud kao verodostojan iskaz ocenio iskaz svedoka EE, koji je detaljno opisao kako mu je optuženi AA objašnjavao kakve su mu mašine potrebne, da se pogađao oko cene, te je verodostojnim pravilno ocenjen i iskaz svedoka ĐĐ, koji je potvrdio da je optuženi AA sa njim obavio ceo dogovor oko zakupa poslovnog prostora, određivao potrebne uslove i vremenski period zakupa, da su se dogovorili za zakup od septembra 2003. do januara 2004. godine i visini mesečne cene zakupnine čiji je prvi deo i platio AA, a drugi mu poslao. Imajući u vidu takve iskaze koji su u odgovarajućem delu potvrđeni iskazima optuženih BB i GG vezano za njihova saznanja da je optuženi AA kupio mašine i zakupio poslovni prostor, te da je njih angažovao za obavljanje određenih stručnih poslova i nespornih činjenica koje sve radnje je u procesu proizvodnje od nabavke sirovina, odmeravanja i uputstava za rad rukovođenja procesom proizvodnje tableta, optuženi AA preduzimao te kada se pri tome ima u vidu da su se optuženi BB i GG tokom celog postupka izjašnjavali da se NN "ee", pojavljivao samo povremeno, to je jasno da je optuženi AA bio glavni organizator ove kriminalne grupe čiji je cilj bio proizvodnja opojnih droga, pa je u tom smislu suprotna tvrdnja optuženog AA da je to bio „ee“, bez osnova. Stoga pravilnost navedenog zaključka prvostepenog suda nije dovedena u pitanje činjenicom iznetom u žalbama optuženog AA i njegovog branioca da NN „ee“, zapravo nije nepoznato lice već ŽŽ, kojeg nadležni organi nisu ni pokušali da pronađu i saslušaju i utvrde njegovu ulogu u izvršenju ovog krivičnog dela, jer po oceni Vrhovnog suda, budući da je prvostepeni sud na siguran i potpun način utvrdio ulogu optuženog AA, saslušanje ŽŽ, bez obzira na moguću sadržinu iskaza, ne bi imalo uticaja na pravilnost napred iznetih zaključaka suda o preduzetim inkriminisanim radnjama optuženog AA.

Iz iskaza optuženih, posebno GG i BB datim u predkrivičnom postupku, a u vezi sa iskazom AA, te u vezi sa nalazom i mišljenjem veštaka ZZ, o načinu proizvodnje predmetnih tableta kompletnom procesu za proizvodnju istih, njihovom sastavu i svojstvima, prvostepeni sud je na siguran način utvrdio koje radnje je svaki od ovih optuženih preduzimao tokom procesa ilegalne proizvodnje ovih tableta i zaključio da se proces proizvodnje odvijao po planu i nalogima organizatora optuženog AA, da su optuženi BB i GG izvršavali tačno određene radnje prema svojoj stručnosti, optuženi BB kao hemijski tehničar i specijalista za granulaciju, a optuženi GG kao mašinbravar za nabavku specijalnih delova mašina, održavanje istih i tabletiranje, te su sve radnje koje su ova trojica optuženih preduzimali bile sinhronizovane u celini jedinstvenog procesa ilegalne proizvodnje tableta koje su sadržavale amfetamin.

Imajući to u vidu kao i činjenicu da je prvostepeni sud na pouzdan način utvrdio da su optuženi AA, BB i GG, krivično delo neovlašćene proizvodnje opojnih droga izvršili u drugoj polovini 2003. godine, što proizilazi iz iskaza svedoka EE o vremenskom periodu na koji je optuženi AA iznajmio od njega poslovni prostor, a posebno što su na kesama u koje su bile zapakovane predmetne tablete amfetamina, oduzete od strane radnika MUP-a prilikom pretresa radionice, poslovne prostorije u kojoj su ih optuženi proizveli, bili ispisani datumi 05.12.2003. i 23.12.2003. godine iz čega je prvostepeni sud zaključio da su optuženi nastavili sa proizvodnjom ovih tableta do kraja 2003. godine, dakle i posle septembra meseca kada su prema njihovim tvrdnjama iz štampe saznali da proizvode amfetamin, to sve opovrgava odbrane optuženih da se preduzimanje inkriminiranih radnji završava sa prvom polovinom 2003. godine, i da je zbog toga trebalo primeniti (KZJ) Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije koji je važio u to vreme i bio blaži po optužene, jer su očigledno prema napred iznetom, optuženi preduzimali inkriminirane radnje do kraja 2003. godine, dakle i u vreme važenja Osnovnog krivičnog zakona, koji je stupio na snagu 12. aprila 2003. godine koji zakon je prvostepeni sud pravilno i primenio.

Suprotno navodima izjavljenih žalbi prvostepeni sud se iscrpno bavio pitanjem umišljaja optuženih AA, BB i GG, odnosno postojanja svesti kod njih da proizvode opojnu drogu i volje da delo izvrše. Brojne su činjenice utvrđene iz izvedenih dokaza na kojima je prvostepeni sud pravilno zasnovao svoj zaključak da su ovi optuženi od početka proizvodnje tableta znali da se radi o narkotiku. Pre svega, pre početka postupka pravljenja tableta od optuženog GG, optuženi AA je tražio da napravi posebne alate za mašinu tabletirku, sa logom - znakom „kaptagona“, koji se upisuje isključivo na nelegalno proizvedenim tabletama amfetamina, u koje se obavezno dodaje fenilin-sirćetna kiselina da bi je uživaoci amfetamina prepoznali po mirisu, što je i pronađeno u radionici gde su optuženi proizvodili tablete. Pored toga, optuženi BB je u SUP-u u prisustvu svog branioca priznao da je sa višegodišnjim iskustvom u farmaceutskoj industriji prepoznao tri aktivne supstance od kojih se kada se pomešaju sa pomoćnim, dobijaju tablete amfetamina, te da je takav njegov zaključak potvrđen kada je na prvoj tableti video utisnut logo „kaptagona“.

Iz svega toga, ali i iz činjenica koje su optuženi BB i GG naveli kao razlog zbog čega su nastavili da rade za AA nakon saznanja da se radi o narkotiku, optuženi GG (u istrazi), zbog svog sina koji ima zdravstvene probleme, a GG, da je uložio određena svoja sredstva, a nije plaćen po dogovoru zbog čega je hteo to da materijalno nadoknadi, te je pokušao tablete i da proda preko optuženog II.

Kada se pri svemu tome ima u vidu veoma veliki iznos materijalnih sredstava uložениh u kupovinu mašina, posebnih delova, te sirovina, kao i veoma visoki iznos novca koji je dogovoren da će optuženima BB i GG biti isplaćen za ove poslove, to je prvostepeni sud pravilno zaključio da su ovi optuženi od početka proizvodnje bili svesni da ilegalno proizvode tablete koje imaju svojstva opojnih droga, da su se optuženi udružili radi izvršenja krivičnog dela i sticanja dobiti, na duži vremenski period i da su hteli izvršenjem dela. U pogledu svesti i volje optuženih prvostepeni sud je dao jasne i dosta obimne razloge kroz celinu obrazloženja prvostepene presude, a posebno na strani 25. i 26., zbog čega činjenica da prvostepeni sud nije decidno naveo da su optuženi inkriminirane radnje učinili sa direktnim umišljajem, pravilnost zaključka o obliku vinsti koji je jasno i dovoljno određen, ne dovodi u pitanje iznetim žalbenim navodima svih izjavljenih žalbi, kojima se na taj propust suda ukazuje.

Pravilno je prvostepeni sud zaključio da je i optuženi VV sa svešću i voljom izvršio predmetne inkriminirane radnje, tj. pokušao da neovlašćeno proda supstancu proglašenu za opojnu drogu - tablete amfetamina. Da je optuženi VV znao o kakvim tabletama se radi, prvostepeni sud je pravilno zaključio iz činjenica koje se odnose na način na koje su iste bile zapakovane, u tri plastične kutije sa poklopcem i nalepnicom slike pacova, da tablete optuženi VV i optuženi GG nisu uneli u restoran gde su ih čekali kupci, već je iste GG sakrio u žbun, a optuženi VV to video. Sve to u potpunosti opovrgava odbranu optuženog VV da je on mislio da se radi o jednoj vrsti vijagre, za koju tvrdnju ne daje baš nikakav argument. Stoga su i žalbeni navodi kojim se osporava postojanje umišljaja kod optuženog VV, usmerenog na neovlašćenu prodaju supstance proglašenu za opojnu drogu bez osnova.

Prvostepeni sud je na pouzdan način iz detaljnog stručnog i objektivnog nalaza i mišljenja veštaka ZZ utvrdio da su tablete koje su optuženi ilegalno proizveli, opojna droga, zbog sastojaka koje su sadržavale, između ostalog, amfetamina, koji je svrstan u kategoriju opojnih droga.

Stoji činjenica u žalbi branilaca optuženog GG da je Rešenjem o utvrđivanju opojnih droga i psihotropnih supstanci objavljenom u Sl. glasniku RS, broj 24 od 15. marta 2005. godine, amfetamin svrstan u psihotropne supstance, a ne u opojne droge. Međutim, to je bez pravnog značaja i ne dovodi u pitanje nalaz veštaka da su predmetne tablete opojna droga, jer je Zakonom o prometu opojnih droga u članu 2. stav 2. propisano da se opojnom drogom smatraju i psihotropne supstance.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one od značaja za radnje krivičnih dela u pitanju, okolnosti pod kojima su učinjena, tako i u pogledu subjektivnog odnosa optuženih prema navedenim inkriminacijama. Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primenio Krivični

zakon kada je radnje optuženog AA, BB i GG pravno kvalifikovao kao krivično delo neovlašćene proizvodnje opojnih droga iz člana 245. stav 2. u vezi sa stavom 1. OKZ, a radnje optuženog VV kao krivično delo neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga u pokušaju iz člana 245. stav 1. u vezi sa članom 19. OKZ, o čemu pobijana presuda sadrži dovoljne i pravilne razloge, koji nisu dovedeni u pitanje izjavljenim žalbama AA, njegovog branioca i branilaca optuženih BB, GG i VV.

I ostali žalbeni navodi svih izjavljenih žalbi, ukoliko se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i povredu krivičnog zakona, ocenjeni su neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kaznama koje su optuženima izrečene, Vrhovni sud nalazi da je i u tom delu pobijana presuda pravilna.

Sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ pravilno su utvrđene i olakšavajućim okolnostima koje su se stekle kod optuženog AA, da je star čovek, (70 godina), narušenog zdravlja, da je imao operaciju bruha sa posledicom zapetljaja creva i ponovnu operaciju, a ima i kilu, dat je odgovarajući značaj u odnosu na otežavajuću okolnost da je ranije pet puta osuđivan za različita krivična dela, pri čemu je sud imao u vidu da je od poslednje osude protekao dug vremenski period od čak 16 godina. Imajući to u vidu kao i težinu predmetnog krivičnog dela i društvenu opasnost optuženog kao izvršioca istog, obzirom na to da je optuženi AA bio organizator kriminalne grupe, pravilno je prvostepeni sud za predmetno krivično delo, ovog optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 7-sedam godina, koja kazna se i po oceni Vrhovnog suda pokazuje kao nužna za postizanje svoje zakonom propisane svrhe, predviđene članom 33. OKZ.

Takođe je prvostepeni sud pravilno kao olakšavajuće okolnosti optuženima BB, GG i VV cenio okolnosti da su porodični ljudi, odnosno oženjeni i imaju decu, optuženi GG i VV, maloletnu, da su optuženi BB i VV do sada neosuđivani, a da je delo za koje je optuženi VV oglašen krivim, ostalo u pokušaju, da su optuženi BB, GG i VV, priznali sve bitne činjenice koje su bile od značaja za utvrđivanje postojanja krivičnih dela u pitanju, jer su iskreno opisali preduzete radnje i okolnosti izvršenja, te je pravilno prvostepeni sud istima dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti koje opravdavaju primenu principa ublažavanja kazne ovim optuženima ispod propisanog zakonskog minimuma za inkriminacije u pitanju. Shodno tome, uz primenu člana 42. i 43. OKZ, prvostepeni sud je optuženog BB osudio na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, optuženog GG na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest meseci, a optuženog VV na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, koje kazne su i po oceni Vrhovnog suda srazmerne težini krivičnih dela u pitanju i društvenoj opasnosti ovih optuženih kao izvršilaca, te su istovremeno i nužne za postizanje svoje zakonom propisane svrhe predviđene članom 33. OKZ.

Budući da se izjavljenim žalbama ne navode olakšavajuće okolnosti koje nisu cenjene od strane prvostepenog suda, a koje bi mogle imati uticaja na izricanje blaže kazne optuženima od onih odmerenih prvostepenom presudom, to je Vrhovni sud žalbe i u tom delu odbio kao neosnovane.

Pravilno je prvostepeni sud na osnovu člana 245. stav 5. OKZ, od optuženih oduzeo predmete koji su bili upotrebljeni za izvršenje krivičnog dela i koji su nastali izvršenjem istih i to: 21.985 tableta, 2 digitalne vage, mlin za granuliranje, jednu kocku - tubler za homogenizovanje granulata, jednu mašinu za vakumiranje zrnastih i praškastih proizvoda, jednu mašinu za tabletiranje kao i specijalni alat za presovanje tableta, jedan mešač praškastih supstanci, jednu sušaru i 13 kutija sa veštačkom prehrambenom bojom.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 388. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Milosavaljević, s.r. Milena Inić-Drecun, s.r.

Za tačnost otpavka

lji